

ORiFLAMA

Número 95

Novembre 1931

BUTLLETÍ PORTAVEU DEL CENTRO
MORAL INSTRUCTIVO DE GRACIA

Cases que recomanem

Ajudem als que ens ajuden

**Servei especial i diari a domicili per a Bars, Restaurants,
Lleteries i Societats**

CAFÈS TORREFACTES

MARACAIBO

ELS MÉS EXQUISITS

Gran Premi i Medalla d'Or en les Exposicions Internacionals
de París, Génova i Roma

Barcelona

Salmerón, 124 - Teléf. 74713

Sabadell

Plaça de Pi Margall, 16

Grans Magatzems

“Les Columnes”

Casa d'altres novetats en
SEDES, LLANES i FANTASIES

Immens assortit en gèneres de tardor

Actualment grans rebaixes en gèneres blancs

Gran taller de Peleteria

Preu fixe

Ollé i Salvadó, S. en C.

Salmerón, 113 i Sant Marc, 2, 4 i 6 = Telèfon 73752 = Barcelona - Gràcia

OR I FLAMA

BUTLLETÍ-PORTAVEU
DEL CENTRO MORAL
INSTRUCTIVO DE GRACIA
CASAL SOCIAL:
ROS DE OLANO, 7 i 9
BARCELONA

Núm. 95

Any 1931

NOVEMBRE

DIÀLEG DE TARDOR

Uncorr iol entremig de pins i alzines. Crepuscle. Amics que davallen conversant.

Josep Maria.—Noi, es fa aviat fosc. Hem d'apressar el pas. Aquells núvols encesos i aquesta calma tan profunda ens avisen que abans de mitja hora serà nit. I encara ens avisen, i això sí que m'entristeix, de què haurem de retornar a ciutat.

Ramon.—I això t'entristeix? Per què?

Josep Maria.—Que et plau a tu deixar el camp? Jo, quan penso que aviat per compte d'aquest aire reinós hauré de respirar l'ambient humit i viciat de Barcelona i que no podré gaudir d'aquest dolç silenci, em sento aclaparat... Aquell batibull, aquell tripijoc, no fan per a mi.

Ramon.—A mi, francament, no em desplau de retornar. Al cap i a la fi, a Barcelona farem amb comoditat ço que ací dalt escarnim incomodament. Posat que un hom ha d'anar al Casino, m'estimo més l'Eqüestre que el "Círculo" colonial. Prefereixo les funcions dels bons teatres barcelonins a les companyies pretensioses que ens emmodorreixen cada dissabte d'estiu. I si un dia em sento tenoriesc que ens donin els tes del Ritz, i fins—parlem clar—les revistes del Paral·lel: ja els regalo les "cenas americanas" dels envelats i les gatzares mediocres del "Café Comunista". No et sembla?

Josep Maria.—Prou saps, Ramon, que em veuen clares vegades als cercles que has anomenat. I això tant a l'estiu com a l'hivern. No puc, doncs, respondre amb coneixement. Però, on trobaràs, quan estiguis a Barcelona, aquest bosc que ens omplena els pulmons d'oxigen i aquest panorama, que ens eixampla el cor?

Ramon.—El bosc? El panorama? Tot això m'és força diferent.

Josep Maria.—Doncs t'hauria d'interessar.

Ramon.—Que m'hauria d'interessar? Ara sí que m'has mort! El fet és que no m'interessa. Quan he de treballar, treballio. Però, en les estones de lleure, cerco el bullici, la joia, la vida plena de sensacions fortes i agradoses. El romanticisme de la Naturalesa m'ensopeix, llavors, desesperadament.

Josep Maria.—Així em deus tenir per un ximple...

Ramon.—No. Això no. Cadascú és com Déu l'ha fet. Si a tu t'ha donat un esperit contemplatiu i un gran gust per a la vida familiar, a mi es veu que m'ha pastat d'una altra argila. Sense flirteig, sense atabalament, em migro. Sensacions, varietat, lleugeresa, no encaparrar-se amb els greus problemes que ningú no resoldrà. Vet ací el meu tarannà. Cadascú és com Déu l'ha fet. Per això no em plau la vida camperola i enyora Barcelona.

Josep Maria.—Amic Ramon, jo accepto la texa màxima, però arribo a conseqüències ben diferents de les teves. Cadascú és com Déu l'ha fet. Però Déu ens ha fet homes, ço és, animals racionals. I qui posseeix una intel·ligència no pot cercar la seva felicitat en les sensacions.

Ramon.—L'home regit per la intel·ligència és un mite. Ni tu mateix ets un home així. Som animals i no sabríem deixar d'ésser-ho. Vaig a fer-te una confessió: quan era més jovenet, pensava com tu. Després m'he convençut que calia ésser condescendent envers un mateix, i sobretot no preocupar-se amb ideals quimèrics. La vida! Vet ací el gran ideal.

Josep Maria.—Es que jo mai no he parlat de suprimir l'animalitat de l'home, sinó de dominar-la, de dirigir-la mitjançant la Raó. Tu ets una ànima d'artista: per això parles, amb aquesta unció, de la vida. Em sembla que un artista

no pot ésser un incondicional del materialisme; res no és bell, si l'esperit no ho anima. La matèria sense idea fóra la suprema lletgesa. Doncs, bé: també la nostra vida ha d'ésser una obra d'art, i no un amàs de sensacions contradictòries o un piló de fang sense ànima ennoblidora.

Ramon.—Que n'hi ha de diferència! Un pintor, posem per cas, coneix perfectament les fórmules de la simetria i la coloració: hi ha una tècnica de pintura. Però, qui gosaria dir que existeixen fórmules científiques, per espiritualitzar la nostra vida, per donar a la materialitat dels nostres actes animals un sentit espiritual?

Josep Maria.—I és clar que existeixen! una d'elles és el matrimoni: precisament perquè és indissoluble, justament per tal com tendeix sobretot a la formació i educació d'homes novells, podem dir que el matrimoni catòlic és una magnífica fórmula per tornar artística la vida dels contraents, car, amb un mínim de materialitat realitza un màxim d'ideal. Quin noble equilibri entre el cos i l'esperit! No et vull parlar d'altres fórmules, perquè em sembla que no fan per a tu. ,

Ramon.—Aquesta idea és molt bonica. No ho havia sentit a dir mai. Però jo no tindria força per acceptar aquesta fórmula artística. Seria un desgraciat, aleshores, i encara faria patir a la meva esposa, si ella anava de bona fe. La prosa de la vida m'inclina cap el divorci.

Josep Maria.—Sí que en tindries de força! En tindries si la demanaves a Jesucrist que ha baixat al món per espiritualitzar—encara més, per sobrenaturalitzar—les nostres vides. Hi ha en nosaltres energies insospitades. Dormen en el teu cor sentiments que et durien al relatiu heroïsme de la vida cristiana. L'heroïcitat esdevé fàcil amb l'ajuda de Déu.

Ramon.—Vols dir, noi, vols dir?

Josep Maria.—Vull dir. Però ja som a vila. Vols que tornem a sortir junts demà?

Ramon.—Acceptat. Jo et vindré a cercar.

Carnet dels Congregants

S'ha inaugurat ja el nou saló Biblioteca. Encara que arreglat amb modèstia, perquè no són excessius els nostres mitjans econòmics, fa goig, i s'hi llegeix amb gust. Cada dia són més nombrosos els consocis de la Casa, i els Congregants i aspirants que vénen a passar-hi la vetlla i a instruir-se amb el copiós material pedagògic de la Biblioteca.

Sota la direcció de Mn. Francesc Ros, ha començat a confeccionar-se el catàleg i hom està preparant l'exposició permanent de pedagogia religiosa.

Mn. Joaquim Guiu ha iniciat un fitxer de Catecismes. Fins ara, les fitxes són unes 2.000 i comprenen Doctrines catalanes, espanyoles i estrangeres.

VIDA RELIGIOSA

Amb solemnitat extraordinària va ésser celebrada la festa de Crist Rei. El doctor Serra Mart-nez acompanyà, amb armònim, els cants de la Congregació.

L'esmentat senyor ha fet a la Capella un valuós donatiu: un parell de candelers de bronze, de gust exquisit. Déu hi, ho pagui.

Tots els dissabtes, a dos quarts de vuit, es reuneixen els elements del cor, i assagen els cants de l'endemà.

RECORDEU

Que tots els vespres, de 7 a 9, estan obertes la Capella, la Biblioteca i el saló de jocs. Vingueu sovint a conversar amb els companys i a formar les vostres intelligències i els vostres cors; però porteu-vos sempre com a congregants dignes d'aquest nom.

Que tots els diumenges, de 8 a 9, podeu confessar-vos amb Mn. Francesc Ros, i tots els dissabtes, a igual hora, amb el Pare Director.

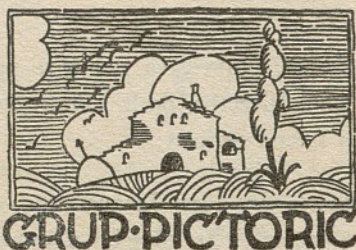
NOVA JUNTA DIRECTIVA

El diumenge, 11 d'octubre, va reunir-se per primera vegada la nova Junta Directiva de la Congregació. Ha quedat constituïda en la forma següent:

Prefecte: Sr. Joan Jarque.
Vice-prefecte: Sr. Melçior Daumal.
Secretari: Sr. Josep Llopis.
Vice-secretari: Sr. Ramon Marlés.
Tresorer: Sr. Jaume Bosch.
Bibliotecari: Sr. Francesc Alvareda.
Capeller: Sr. Josep Viñas.
Vice-capeller: Sr. Ramon Esplugas.
Mestre de Capella: Sr. Manuel Pérez.
Zelador de Medalles: Sr. Joan Serrano.
Vice-zelador de Medalles: Sr. Josep M. Prenafeta
Vocal de jocs: Sr. Albert Ballester.
Vocal de futbol: Sr. Josep Rimbau.
Vocal de cultura: Sr. Albert Rua.
Vocals suplents: Srs. Josep Vilà i Carles Marin.

Un dels primers acords de la Junta ha estat nomenar un Comitè executiu. Tant de bo, aquesta Junta sàpiga consolidar, d'una manera definitiva, la nostra estimadíssima Congregació.

Josep VIÑAS

Del 27 de setembre a l'11 d'octubre, el Grup Pictòric tingué oberta una exposició de dibuixos, pintures i escultures, en la qual hi presentaren treballs els socis Lluís Alsius, Miquel Brasó, Josep Costes, Francesc Carulla, Amadeu Gendre, Joan Ibàñez, Antoni M. Lairisa, Ernest Muré i Miquel Payet, els quals quedaren molt agraïts per l'atenció que els dispensaren els socis i amics del Centre, en visitar aquesta exposició, que com totes, són ofertes amb el més bon desig als admiradors de l'art.

* * *

El dimecres 14 d'octubre, a les deu de la vetlla, l'entusiasta consoci En Miquel Brasó desenrotllà la seva conversa prèviament anunciada, sobre l'excursió—preparatòria—al poblat Ibèric de Puig Castellar.

Existeixen diverses opinions —diu— sobre la procedència dels íbers, segons uns, vingueren del nord d'Àfrica, segons altres de les Gàlies, com tampoc no falta qui asseguri que vingueren de l'Àsia. La que sembla més acceptable, és que passaren de l'altra part del Pirineu, i que s'estengueren pels dos costats, des del riu Ebre fins al Roine, per la costa francesa i algunes troballes al sud de França consta-

ten l'existència de la cultura ibèrica el segle II abans de J. C.

Els íbers, excel·lents pastors, eren gent disposada continuament a la lluita, per tant, constants enemics dels seus veïns. Sostingueren continuades guerres amb l'exèrcit romà, del qual passaren a ésser-ne tributaris, rebent-ne la influència, després d'aquest assegurar-se la victòria.

Ens mostra el conferenciant multitud de gravats de terrissa d'aquella època de predomini ibèric, i continua la seva interessant peroració en el període en què Grècia fundà Empúries, els quals es dedicaren al comerç, influïnt d'una manera notable en l'art d'Ibèria. Acabà aquest estudi amb una escaieint controvèrsia per part d'alguns concurrents, la qual arrodoní la sessió, aclarint conceptes per la millor comprensió de la visita pel diumenge dia 18.

* * *

El diumenge, 18 d'octubre, s'efectuà l'excursió matinal al poblat ibèric de Puig Castellar.

Si bé no fou un èxit el nombre de socis que assistí a aquesta excursió, no deixà d'ésser una sortida profitosa, sobretot pel sentit del seu caràcter.

Des de Santa Coloma emprenguérem el camí per a pujar al Puig pel costat del

manicomi, seguint per llur dreta, passàrem per davant de la Torre Pallaresa, i per darrera d'aquesta Torre, fins a trobar Sant Geroni; d'allí anàrem pujant per la carena, fins trobar el cim, des d'on admirarem un bell panorama, el mateix que els seus pobladors contemplaren tres segles abans de J. C., tret dels pobles que avui donen gala a tanta bellesa.

L'immens pla se'ns presenta des del Besòs fins als pobles més llunyans, veiem al peu del riu Moncada, darrera Sardanyola i Ripollet, més enllà la industrial Sabadell, vertadera joia de la nostra Catalunya moderna; més lluny, Terrassa i per últim terme Sant Llorenç de Munt. Més a la dreta podem albirar altres pobles, entre ells Santa Perpètua de la Moguda i Caldes...

Parlem quelcom sobre el lloc on ens trobem.

* * *

El Puig Castellar és un poblat el qual podem considerar-lo com a cas típic dels poblats ibèrics de la costa.

Constatau la seva naturalesa, la disposició del poblat i les moltes troballes que

s'han fet en aquells indrets—al Museu de la Ciutadella podem veure les més notables, les quals consisteixen en ceràmica, armes i d'altres objectes de l'ús habitual dels seus pobladors.

També nosaltres buscarem entre la molta trencadissa de terrissa que es troba els trossos que millor ens semblaren, tan sols dos trocets molt petits de ceràmica hellenística, una nansa sencera de terrissa ordinària i una petxina, potser provinent del collaret d'alguna donzella ibèrica.

Aquestes foren les troballes de més importància que nosaltres tinguérem la sort de fer.

Avui, és molt difícil, o gairebé impossible, de trobar quelcom d'importància; podem considerar, però, que potser un dels detalls més importants, sols podem fruit-lo pujant al cim d'aquest puig.

Programa del Curset d'art aplicat

MES DE NOVEMBRE

Dimecres, dia 25.—A les vuit de la vetlla, conversa sobre Art Modern, a càrrec del nostre consoci N'Antoni M. Lairisa.

Orfeó Montserrat

FESTA DE SANTA CECILIA

Com un dels actes extraordinaris organitzats enguany per l'Orfeó Montserrat, amb motiu de commemorar el vint-i-cinc aniversari de la seva fundació, hi ha el propòsit de celebrar de faixó solemne la

festivitat de la Patrona de la Música, Santa Cecília.

Així doncs, el dia de la seva festa, el 22 de novembre, a les vuit de la vetlla, a la nostra parròquia de Santa

Maria, a les deu, s'hi celebrarà Ofici Solenne, a càrrec de l'Orfeó Montserrat del Centre, que per aquesta festa s'ha posat d'acord amb la Capella de Música de la susdita parròquia.

El panegíric de la Santa ha estat confiat al Reverend Doctor Riera de Girona, i l'execució dels Cants litúrgics, com és natural, anirà a càrrec de l'Orfeó Montserrat i de la Capella conjuntament.

A la tarda, i al Saló d'actes del Centre, tindrà lloc un escollit concert a càrrec de l'Orfeó Montserrat, dirigit pel seu mestre N'Antoni Pérez Moya. Aquest concert estarà dedicat als socis protectors de l'Orfeó i per al qual seran circulades oportuna-

ment unes invitacions-programes especials.

* * *

Els dies 24 i 25 del passat octubre, se celebrà a la històrica ciutat de Manresa una Assemblea de Germanor d'Orfeons. A aquest acte, quina freqüent celebració tan convenient és per al foment del bon cant i d'estímul per al sosteniment dels Orfeons orgull de la nostra terra, s'hi adherí l'Orfeó Montserrat, del C. M. I. de G. inscrivint-s'hi com assembleista.

El mestre N'Antoni Pérez Moya i el senyor N'Antoni de la Portilla, Director i President, respectivament, de l'Orfeó, hi feren acte de presència, portant la representació del nostre Orfeó.

LA NOSTRA TASCA

Vida escolar

Segons la llarga tradició de la nostra escola, el curs va començar puntualment el dia primer de setembre. La influència de les escoles de l'Estat, que no inauguren fins més tard, i també la permanència al poble d'alguns alumnes a casa de parents o famílies acostadisses, motiva que es comencin les novel·les tasques amb una concurrència no gaire animada.

Sempre, però, a les nostres latituds, la inauguració de curs és força alligonoradora, per les menes de gent que revela. Una de les tals menes és la qui professa la creença en el curanderisme escolar. De segur que aquesta mateixa classe de gent practica el curanderisme en la salut. Qui no l'ha

conegut el supersticiós del saludador, en el qual creu com a un sant miracler? Però, ai las! que un dia aquest no obee el miracle que ell va somniar. El cel i la terra retronen dels blasmes i imprecacions. Tota confiança és retirada. El miraculisme, però, viu tan arrapat dins el seu esperit, que impulsivament és menat a casa d'un nou saludador. I novament creu en l'art prodigiós d'aquest.

Cada primer de curs hom es troba amb unes cares noves i cerca debades cares conegudes, i àdhuc simpàtiques. Els uns se n'han anat perquè no s'és obrat la meravella de la instrucció en un any. Els altres vénen desenganyats d'altres escoles, per-

què un hom els realitzi el miracle. Com que tampoc no els el podem realitzar, l'any vinent, a l'obertura del vinent curs, tampoc no els trobareu al costat. Però s'atansaran uns altres, desertats d'altres centres escolars, amb unes iguals pretensions i una mateixa fe il·luminada.

Mentrestant, els alumnes d'aquesta classe de gent, són com aquells pelegrins de la llegenda, que a cada processó i romiatge perdien una medalla i una petxina. El canvi continu i impacientós de mestres ha mort en ells allò que és imprescindible

per a aprendre: el gust de l'estudi i el sentit de l'aplicació. El tracte variat, demés, de diversos caràcters, ha originat dins de llur interior tot un embull d'impulsos de conductes, que els torna revesos i contradictoris. En fi, ells, anys darrera anys, s'han sabotejat l'obra de la pròpia educació i instrucció.

Oh, si hom pogués convèncer tanta de la nostra gent, que, una vegada més en l'obra educativa, una sola política obté èxit: la de la confiança i la de la santa continuació!

NOTICIARI

PESSEBRE

Enguany també tindrem—D. m.—Pessebre al nostre Centre. Ens plau de donar la nova i de què aquest cristià i tradicional costum tingui esperit de continuïtat al nostre Casal.

Els entusiastes joves del Grup Pictòric del Centre, posats d'acord amb el senyor Vocal de la J. D., En Josep M. Camps, competentíssim en afers d'art, s'han emprès la tasca de bastir e l nostre *Pessebre*, el *Pessebre del Centre*, que durant les vinents festes de Nadal serà un dels atractius amb què la nostra Societat commemorarà el Naixement del Messies.

TELEGRAMA

Amb motiu de la festivitat de Crist Rei, el nostre Centre dirigí al Sant Pare el següent telegrama:

“Emmo. Cardenal Pacelli.

Ciudad Vaticano.

Centro Moral In structivo Gracia, fortalecido paternales y consoladoras manifestaciones Santo Padre, reitera filial e inquebrantable sumisión y adhesión.—Presidente, Olegario Masip.”

OBITUARI

El dia 16 d'octubre darrer, féu son traspass, després de dolorosa malaltia soferta amb cristiana resignació, el metge En Francesc Samsó Heras (a. c. s.).

Cap d'una de les famílies conegudíssimes a la barriada de Gràcia, l'acte del seu enterrament posà de relleu la simpatia i consideració de què merescudament gaudia. El seu nom, que el trobem unit a diferents Associacions religioses de la barriada, ja des de la seva juvenesa, es destaca

en la fundació d'aquell Ateneu Catòlic que construï per a la seva instal·lació l'edifici en el qual avui hi ha l'Orfeó Gracienc.

Al nostre Centre hi actuà per espai de molts anys, i formà part d'aquella Junta Directiva que, presidida per l'inoblidable Gaetà Pareja (a. c. s.), portà a cap la construcció de l'edifici actual. Es un altre dels desapareguts d'aquells deixebles del Reverend Dr. Gatell, qui havent-li estrenat, quan eren escolars, la preciosa obra "San Hermenegildo", volgueren en complir els 25 anys de l'estrena, representar-la tots junts novament al nostre Centre, representació que, com havem recordat en altres circumstàncies, resultà memorable.

El metge Samsó, de tracte familiar i senzill, acoplava compatiblement els sentiments de religiositat i d'amor a la regió i als fins que pogué, consagrà les hores de lleure que li deixaven els seus afers

familiars i professionals.

Actualment, era Vice-president de l'Associació de Portants de Tàlem de l'església de Sant Joan, de Gràcia, a quina paròquia pertanyia i al millorament de la qual venia prestant la seva cooperació.

Preguem a Déu per l'ànima del plorat amic.

A la seva apenada vídua, senyora Eulària Tusquets, fills i demés família, el nostre més sentit condol.

* * *

Ha mort el senyor En Francesc Prats i Casimiro (a. c. s.), soci del Centre; preguem per la seva ànima.

A la seva vídua, N'Engràcia Farrés i Rovira, fills i demés família, repetim l'expressió del més sentit conodol de la Societat.

Secció de Festes

Programa pel mes de Novembre 1931

Dia 1er, DIADA DE TOTS SANTS, a les 5 tarda: Representació de Teatre. Estrena de la molt cel-lebrada comedia castellana de Linares Rivas

Como buitres

Direcció: E. VICENTE

Dia 8 — a les 5 de la tarda — **Sessió de Cinema.**

Dia 15 — a les 5 de la tarda — Sessió de Teatre. Reposició de la original i aplaudida comedia

Un fill d'Amèrica

Direcció: E. VICENTE

Dia 22 — a les 5 de la tarda, festivitat de Santa Cecília: CONCERT EXTRAORDINARI, pel nostre ORFEÓ MONTSERRAT sota la direcció del mestre n'Antoni Pérez Moya.

Dia 29 — a les 5 tarda — Sessió de Teatre. Estrena en el nostre Saló de la cel-lebrada obra històrica

Joan Malla

Direcció: E. VICENTE

Cases que recomanem

Ajudem als que ens ajuden

Sòlid Elegant Calitat inmillorable

La tenen els articles

Propis per a vestits de senyora i
camiseria d'home

Totes les pessas portan estampat
al voraviu el nom

ORDELIN

Cases que recomanem

Ajudem als que ens ajuden

Hules - Gomes - Ortopedia

Especialitat en tota classe **d'Articles per a paris.**

Gran assortit en Capetes, Impermeables i chanclos de goma

Dessuadors per a vestijs

Confecció de tapetes a mida

Artfcles per a la neteja i bany. Plumeros, Badanes, Esponges, Raspalls, Pintes, Cel·luloides, etc.

Casa Martorell

SALMERÓN, 69 (tocant Travessera) TELEFON 78708

Casa Majó

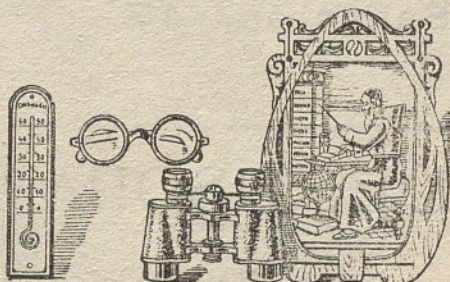
ÓPTICA ESPECIAL

Variat assortit en cristalls fins
i montures de ulleres i lentes de
totes classes

Preferent atencio en complimentar
amb tota exactitut les receptes
dels senyors metjes oculistes

Travessera, 22

Barcelona (G.)

Acadèmia de Música PLÁ

Solfeig teòric i pràctic, Armonia, Composició, etz.
Piano, Violí i Violoncello

Salmerón, 138, pral. - BARCELONA (G.)

Cases que recomanem

Ajndem als que ens ajuden

Magatzems Les Amèriques

Últimes Novetats d'Hivern

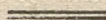
Llanes, Sedes, Panes, Panyos

Astrakans, Breitswantz per a Vestits, Abrics i Jaquetes

Edredons, Alfombres, Carpets, Tapets,

Bànoves, Mantes Llana, etc., etc.

Pells per a confeccionar i confeccionades

FARRAN, MARTÍ, TRILLA, C.^{IA}

Salmerón, 47

Teléfono 71984

L'ESTISORA

SASTRERIA VILA

ELEGÀNCIA
I BONS PREUS

Rebudes les novetats per
a la temporada
d'istiu

SALMERÓN, 89

CONFITERIA

BOU

Verdi, 54-Barcelona (Gràcia)

Dolços i pastes fines - Vins de marca
i licors - Especialitat en els encàrrecs.
Bomboneres - Caixes de luxe - Por-
celanes fines, pròpies per a presents.

EL MILLOR XAMPANY CATALÀ

ESTEVE LLACH - TOSSA

Es troba en les millors confiteries y colmados

Encàrrecs major detall:

DOLCERIA BOU